

PARAULA I VIDA

Salvar el diumenge

En el Parlament Europeu hi ha una iniciativa en curs per tal de protegir el diumenge com un dia de descans setmanal en la legislació dels Estats membres i comunitària de la Unió Europea. Es tracta d'una moció molt important i considero que cal fer-hi costat.

No hi ha dubte que la pèrdua del diumenge com a dia festiu i l'ampliació dels horaris comercials i dels dies festius que podrien obrir els comerços comportaria que augmentés el nombre de persones que haurien de dedicar aquells dies festius o aquelles hores al treball. Això faria que minvés la dedicació de moltes persones a la seva família especialment en les festes. També és ben previsible que en els matrimonis i les famílies en què treballi algun dels seus membres no sempre coincidirien ni els horaris ni sobretot els dies festius que un o l'altre hagi de treballar. Això dificultaria que tota la família pugui trobar-se reunida en alguns moments del dia i especialment en els dies festius.

Cal defensar el diumenge com a dia per a Déu, per al descans i per a la família

Aquesta incidència negativa sobre la família té molta importància i convé valorar-la degudament per tal d'evitar un procés que pugui portar a una total liberalització dels horaris comercials. Perquè el matrimoni i la família són institucions cabdals per al bé de les persones i de la societat mateixa. És per això que la Constitució espanyola «assegura la protecció social, econòmica i jurídica de la família».

La família necessita d'unes determinades condicions per formar-se i, sobretot, per establir-se en termes positius. Una d'aquestes condicions és el temps. Els membres de la família precisen del temps suficient per a conèixer i créixer en l'amor i l'ajut mutu. La nostra societat coneix molt bé quina és la importància que té el temps per construir la relació interpersonal que dóna sentit a la família.

El Concili Vaticà II ens recorda que «el Creador del món establí la societat conjugal com a origen i fonament de la societat humana. La família és, doncs, la cèl·lula primera i vital de la societat». La relació entre els membres de la família ha de ser d'acolliment cordial, d'encontre i de diàleg, de disponibilitat desinteressada, de servei generós i de solidaritat fecunda. Per això la promoció d'una autèntica relació, trobament i comunió dels membres de la família esdevé un aprenentatge fonamental i insubstituïble de la vida social.

En una societat com la nostra on hi ha una tendència creixent a l'individualisme i on moltes persones, especialment infants i adolescents, sofreixen la soledat i la manca d'acolliment afectuós, convé potenciar el clima familiar, afavorint que els membres de la família es puguin trobar diàriament i puguin celebrar junts amb joia i fraternitat els diumenges i els dies festius.

El diumenge és per a tots els ciutadans un dia important de repòs, de joia i de solidaritat. Per als cristians, el diumenge és també el dia del Senyor, que està en perfecta harmonia amb el dia de l'home. El profit econòmic i el progrés tècnic fred i no sempre superat a un progrés autèntic de la persona humana i del bé comú no ens ha de fer perdre el valor riquíssim del diumenge, que té una llarguíssima tradició en la nostra cultura i que amb les seves múltiples manifestacions ha anat creant cultura i donant sentit i joia a la vida de les persones i de les famílies.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Festa del beat Pere Tarrés a Sarrià

El dilluns 30 de maig, festa del beat Pere Tarrés, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, presidí una missa concelebrada a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, en la qual va conferir els ministeris a un grup de seminaristes de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat. El cardenal va concelebrar amb Mn. Josep M. Turull, rector del Seminari, Mn. Manuel Valls, rector de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, Mn. Joan Pere Pulido, secretari general del bisbat de Sant Feliu, i altres preveres. Es va conferir el ministeri del lectorat als seminaristes Carles Ballbé Sala, Santiago Cuquerella Llauredó i José Luis Hernández Amaya, de l'arxidiòcesi de Barcelona, i Sergi Sicília Sansi, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. El ministeri de l'acollit el rebren dos seminaristes de Barcelona, Eduard Puig Casas i Josep Teixidó Cuenca. Al final, el cardenal, els preveres i els seminaristes es varen fer aquesta fotografia davant del sepulcre del Dr. Tarrés.

GLOSSA

Dóna'ns els dons de l'Esperit!

Celebració de l'eucaristia de Pentecosta. En el moment de la pregària dels fidels, un grup de persones de diverses edats s'acosta al micròfon i formula la seva pregària, una rere l'altre, demanant els dons de l'Esperit:

«Senyor, com els deixebles el dia de Pentecosta, feu-nos testimonis de la vostra Paraula. Que ella ens porti i acompanyi per apropar-nos a tothom en el moment adient i amb paraules encertades. Doneu-nos el do de la saviesa.

Senyor, volem ser intel·ligents en la fe. Escoltar la vostra paraula, percebre els vostres missatges i entendre'ls dins el cor, com Maria. Doneu-nos el do de la intel·ligència.

Senyor, davant tanta ciència falsa, informació i desinformació que rebem cada dia, com separarem el gra de la palla? Com valorarem les coses en la justa mesura? Com aprendrem a distingir allò que ens fa feliços i ens apropa a Déu d'allò que ens enlluerna però ens deixa buits. Doneu-nos el do de la ciència.

Senyor, la vostra fortalesa és la força que ens alimenta, la perseverança i el valor per abordar les dificultats que ens anem trobant, que esvaeix les nostres pors i la nostra debilitat i ens fa capaços de sentir l'alè de Déu, que camina al nostre costat. Doneu-nos el do de la fortalesa.

Senyor, mostreu-nos el camí de la santedat: cercar i trobar la voluntat de Déu.

Ajudeu-nos a discernir, a reconèixer què és el que ve de Vós i el que ens n'allunya. Feu-nos sentir la inspiració del vostre Esperit en la capacitat d'acompanyar i de deixar-se acompanyar, en la recerca conjunta del bé per apropar-nos al Regne. Doneu-nos, Senyor, el do del consell.

Senyor, que ens identifiquem profundament amb el cor de Jesús, que acull i comparteix el sofriment de la humanitat i alhora és l'esperança de la història, que ens perdona i ens estima sempre. Doneu-nos, Senyor, el do de la pietat.

Senyor, mostreu-nos la nostra petitesse davant la vostra grandesa. El vostre amor infinit davant les nostres limitacions per estimar. La vostra bondat davant les nostres malícies. Apropieu-nos a la vostra misericòrdia i doneu-nos la força per no distreure'ns en trivialitats i cercar sempre la justícia i la fidelitat a Vós. Doneu-nos, Senyor, el do del temor de Déu.»

A cada invocació la comunitat, a una sola veu, responia: Doneu-nos-el, Senyor! «Igualment vosaltres: ja que anheleu els dons de l'Esperit, cerqueu de tenir-los en abundància, però procureu que sigui per a l'edificació de la comunitat» (1Co 14,12). Que l'Esperit vingui sobre nosaltres, que ens guareixi i ens transformi, i així, com els va passar als deixebles, que tothom que ens senti ens entengui, molt endins del seu cor!

Enric Puig Jofra, SJ

62è Aplec de Matagalls

Se celebrarà el proper diumenge dia 10 de juliol. A les 10 h, a la Creu de Matagalls, distribució dels premis a la constància d'assistència a l'Aplec i missa concelebrada, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova. A les 13 h inauguració de les millors fetes pel Servei de Parcs Naturals a la font de Mosquits. A la tarda, a Viladrau: 17 h, entrega de premis del 3r concurs fotogràfic al Centre Cultural Europeu de la Natura; 18 h, a la pl. Major, ballada de sardanes acompanyades per la Cobla Genisenca.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

► Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran riu fins a l'extrem del país.»

► Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*
Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

► Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feuvos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

► Lectura de la profecia de Zacarías (Za 9,9-10)

Así dice el Señor: «Alégrate, hija de Sión; canta, hija de Jerusalén; mira a tu rey que viene a ti justo y victorioso; modesto y cabalgando en un asno, en un pollino de borrica. Destruirá los carros de Efraín, los caballos de Jerusalén, romperá los arcos guerreros, dictará la paz a las naciones; dominará de mar a mar, del Gran Río al confín de la tierra.»

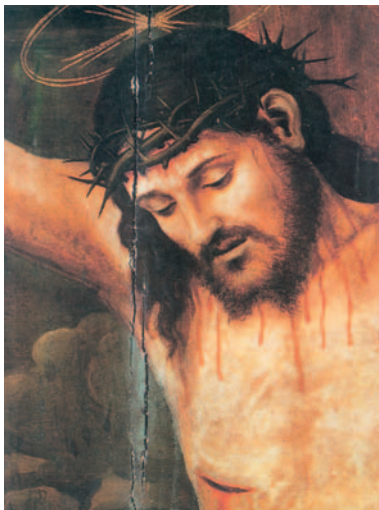
► Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*
Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

Faç del Crist. Fragment d'una pintura sobre taula. Museu de la catedral de Sogorb

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo.

Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así, pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

► Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, exclamó Jesús: «Te doy gracias, Padre, Señor de cielo y tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos y se las has revelado a la gente sencilla.

Sí, Padre, así te ha parecido mejor. Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Cargad con mi yugo y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis vuestro descanso. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»

COMENTARI

Savis ignorants

tingut temps d'adonar-se que el seu missatge és més ben acollit per la gent del poble, la majoria sense formació ni cultura, que no pas pels experts en temes religiosos.

L'explicació d'aquest fenomen no és difícil. Entendre i acceptar Jesús i el seu ensenyament no depèn de la capacitat intel·lectual, ni dels coneixements filosòfics o teològics. A Jesús no se l'acull amb la raó, sinó amb el cor. Els mestres de la Llei, que eren els teòlegs d'aquell temps, no van acceptar Jesús perquè la seva predicació i la seva actuació no encaixaven amb la idea que ells tenien de Déu i amb la manera com interpretaven l'Esclat. Es pensaven que ja ho sabien tot de Déu, no

eren receptius a res de nou. I davant Déu sempre cal esperar la novetat.

És bo que siguem capaços d'entendre allò que creiem, i fins i tot que puguem explicar-ho. Val la pena que tinguem cada dia més una bona formació cristiana. Tanmateix, ser cristià no depèn dels coneixements intel·lectuals, ni la qualitat del seguiment de Jesús es mesura amb avaluacions de tipus acadèmic. Ser cristià és més aviat tenir el cor net i obert per descobrir que en Jesús hi ha tot l'amor de Déu fet present en la història humana, i que el qui l'escolta troba el camí de la vida i de la felicitat.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26 ■ **dimarts**: Gn 32, 22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38
- **dimecres**: Gn 41,55-57;42, 5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7
- **dijous** (□ Urgell): Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15 ■ **divendres**: Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10, 16-23 ■ **dissabte**: Gn 49,29-32;50,15-24 / Sl 104 / Mt 10, 24-33 ■ **diumenge** vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 55,10-11 / Sl 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13,1-23.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (1) Conflictes entre germans

Sovint es fa esment dels tres grans patriarques de l'Antic Testament, Abraham, Isaac i Jacob, com a exemples d'hommes de fe. Es poden considerar com els pares de milions de fidels de les tres grans religions monoteistes. Tanmateix, no sempre són models a imitar des del punt de vista ètic.

Ara bé, tot canvia quan arribem a Josep, fill de Jacob. Es tracta d'un personatge magnífic, digne de figurar en les pàgines de la millor literatura universal. No és gens estrany que Thomas Mann i Sigmund Freud es fixessin en aquest noi jueu.

El relat de Josep planteja un tema que reiteradament apareix en les narracions bíbliques: l'enfrontament entre germans. Josep desperta l'enveja dels seus germans perquè «s'adonaven que el seu pare el preferia a tots ells; per això el detestaven i no eren capaços de parlar-li amigablement» (Gn 37,4). L'odi dels germans arriba fins a l'extrem de voler matar-lo. Rubèn el volia salvar i va demanar que es desfessin d'ell tirant-lo a una cisterna buida, però

sense arribar a matar-lo. Judà, en veure passar una caravana d'ismaelites, el va vendre per vint peces de plata als mercaders, que se'l van endur a Egipte.

El relat de Josep és una radiografia de la interioritat humana amb totes les seves ambivalències i contradiccions. Amor i odi, tendresa i violència, enveja i apreciació... poden cohabitar al si del cor humà generant una gran inestabilitat emocional i maneres d'actuar poc congruents.

A Egipte Josep treballa per un home poderós, Putifar. Josep, que era un jove atractiu, viurà allí les provocacions de la dona de Putifar, que l'acusarà falsament i, com que no es pot defensar, serà empresonat (Gn 39). La mentida és l'eina que possibilita aquest abús. L'innocent és presentat com el culpable.

A ningú no se li escapa que la història de Josep també manifesta nombrosos paral·lelismes amb la vida de Jesús de Natzaret. Tots dos són traïts, venuts i empresonats. Són l'exemple de com el just pateix injustament.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Una «comunitat narrativa»

El lingüista alemany Harald Weinrich es refereix a la «innocència narrativa» del cristianisme primitiu perquè va ser fonamentalment una *comunitat narrativa* i no pas una *comunitat argumentativa*. No hi ha cap mena de dubte que tot el que es troba escrit en el Nou Testament —sobretot en els Evangelis sinòptics— no són sinó textos narratius dels diversos testimonis, que hi aporten la seva confessió de fe tot teixint la trama argumental viscuda de la seva experiència de l'encontre amb el Senyor ressuscitat.

No cal insistir en la importància excepcional que en la narrativa evangèlica posseeixen les paràboles com a *stories* del mateix Déu, que mostra col·loquialment el contingut pràctic de la salvació als qui les escolten. És al bell mig de la vida quotidiana, amb les seves rutines i amb els canvis de temps, d'humor i de fortuna, on es comunica i pren cos la Bona Nova com a *normalitat redimida* per l'Encarnació del Fill de Déu.

Un altre exemple molt significatiu de l'ús de la narració en el cristianisme és el que proposa sant Agustí en el *De catechizandis rudibus*, que és un escrit destinat a narrar la *història sagrada* als qui es preparen per rebre el baptisme. Agustí coneix molt bé la diferència entre *narratio* i *demonstratio*. No ignora que hi ha d'haver una bona coordinació entre aquestes dues formes de la paraula humana, però no dubta a atorgar la primacia a les *narrationes* que constitueixen la trama argumental essencial del cristianisme, que constitueix el tot de la comunicació cristiana: els *acta et passa Christi*.

La necessitat de transmissions religioses del nostre temps només podrà ser satisfeta mitjançant una rehabilitació de les narratives religioses. En el cas del cristianisme, els tresors inexhauribles de les paràboles evangèliques ens permeten mantenir la ferma esperança en la continuada vitalitat, malgrat tot, del seu missatge de salvació i de llibertat.

Lluís Duch

(Religió i comunicació, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

3. ✠ Diumenge XIV de durant l'any. Sant Tomàs, anomenat Dídím (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. vi); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. Dilluns. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalanoaragonesa, néta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. Dimarts. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. Dimecres. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. Dijous. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. Divendres. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. Dissabte. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

EDUCAR

¡Tienes que comer!

Las pocas ganas de comer son uno de los males de nuestros días. Los niños están desganados e inapetentes, y hacen ascos a la comida. ¡Da pena verlos! La falta de apetito es tan frecuente que se calcula que uno de cada cuatro niños la padece. Y la padecen los padres, y sobre todo las madres.

El tema es complejo y amplio, y me voy a limitar a recoger algunos de los consejos que propongo en mi libro,

- Alimentar a los niños tiene que ser un acto de amor; pero el alimento en sí no se tiene que convertir en muestra de amor. (Recuerde al nefasto apremio: «Si no comes es que no me quieres»).

- Enseñar a los hijos los hábitos de alimentación desde los primeros días de vida, tanto en casa como luego en la escuela.

- No permitir aversiones alimentarias, especialmente entre los seis y los doce años.

- Concentración de las comidas en las tres diarias: desayuno, almuerzo y cena (la merienda es optativa), sin saltarse ninguna de ellas. La mayoría de los casos de anorexia nerviosa que he visitado empezaron así, saltándose alguna de las tres comidas diarias.

- Implantación firme de los horarios de las comidas.

- Sincronización de los miembros de la familia para que estén juntos en la misma mesa (aunque sea sólo a la hora del desayuno).

- Localización apropiada y fija de los lugares de las comidas: no comer en cualquier parte (es decir, no es recomendable comer con una bandeja delante del televisor).

- Enseñar a los niños a ser altruistas y a pensar en los que no tienen nada que comer.

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► NÚRIA AGUSTÍ

Solidaritat sense límits

L'Associació d'Amics de la Història i Tradicions d'Hostafrancs (Barcelona) ha concedit recentment el 20è Premi Valors Humans, que lliura anualment a persones o entitats que s'han distingit en alguna acció altruista, al grup de 38 voluntaris de Càritas de la parròquia del Sant Àngel Custodi d'aquest barri barceloní, «per la seva callada i constant ajuda a més de 200 famílies de la zona, a les quals, d'una manera regular, fan arribar cada setmana la seva ajuda». La Gna. Núria Agustí, carmelita vedrua, és l'animadora d'aquest grup de voluntariat que cada dimecres prepara, a la botiga, lots amb els aliments que els arriben per a les famílies més necessitades d'Hostafrancs.

Què us mou a fer aquesta tasca setmanal?

Ens mou l'estimació i la solidaritat amb els més pobres i necessitats. Com a persones cristianes que som, seguim l'exemple que Jesucrist ens va donar.

Realment veieu el rostre de Jesucrist en cadascuna de les persones que vénen a demanar-vos ajuda?

Seguint el lema que tenim plasmat en el projecte —«Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40)—, intentem descobrir en l'altre Jesucrist; no sempre ens resulta fàcil, ja que se'ns presenta amagat en el germà, com als deixebles d'Emaús.

Quina recompensa rebeu de les persones que us demanen aliments?

De recompensa material, ni la rebem ni l'esperem. Rebem la recompensa de la satisfacció de fer el bé i, també, moltes vegades l'agraïment d'algunes famílies. Part dels aliments que donem els rebem dels feligresos, que cada diumenge els dipositen dins la panera que hi ha a l'església. La font principal, però, ens arriba del Banc dels Aliments, que cada trimestre ens en fa un lliurament. També en rebem de l'Associació la Nau, de productes de neteja i d'higiene corporal.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Setena Eucaristia Missionera. Dia 16 juliol, a la Pquia. de la Santa Creu de Terrassa (ctra. de Rellinars 110), presidida per Mons. Josep Àngel Saiz, Eucaristia Missionera de les tres diòcesis de la província eclesiàstica de Barcelona, dirigida a tots els missioners i les missioneres que són entre nosaltres, als seus familiars i als col·laboradors de les delegacions de missions. Confirmeu assistència al t. 937 337 120 o per c/e: delegaciomissions@bisbatdeterrassa.org.

Benedicció de vehicles per sant Cristòfol. Diumenge 10 de juliol es beneiran cotxes, bicicletes i altres vehicles (de 10 a 12 h i de 18 a 20 h). També es repartiran recordatoris i espigol amb la imatge de sant Cristòfol. Parròquia de la Concepció (c/ Aragó 299).

Santuari de la Mare de Déu del Carme (P. Carmelites Descalços - Diagonal 424). Concert de la Coral «Laroc», dia 7 juliol (20.15 h).

CONESTI. Ofereix persones preparades per tenir cura de persones grans, nens, malalts terminals, acompanyants, per a serveis domèstics, neteja, nits, festius, suplències, vacances, etc. Contacteu amb Mn. Miquel, t. 650 810 939, o la Sra. Jacinta, t. 934 231 830.

CURSETS

Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia. A Montserrat, del 25 al 30 juliol, dirigida per Aïda Espelt; de l'1 al 6 d'agost, per Lluís Vilamajó; i del 8 al 13 d'agost, per Pablo Larraz. A totes hi ha instructors adjunts i el P. Ignasi M. Fossas presentarà la ponència «El salmista, herald de la Paraula». Inscripcions abans del 8 juliol: t. 938 777 766 o trobadescant@abadiamontserrat.net.

XIII Curs d'orgue del Maresme. Del 23 al 27 d'agost, a Cabrera de Mar. Professors: Montserrat Torrent, Guido Lotti, Teresa Godall i un quartet de corda. Informació: Carme Godall 659 138 328 i cursorgue@hotmail.com.

Màster en identitats religioses i diàleg

La Universitat Ramon Llull i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en identitats religioses i diàleg. De setembre de 2011 a juny de 2012. De forma presencial (4 sessions a la setmana, de 18.30 a 21 h) o virtual (per internet).

El programa del curs, coordinat pel Dr. Antoni Matabosch (ISCREB) i el Dr. Xavier Marín (URL) es proposa conèixer l'especificitat de les aportacions de les diverses tradicions espirituals per tal de copsar els punts de confluència i l'originalitat de cada tradició religiosa estudiada, així com reflexionar sobre les claus del diàleg interreligiós i intercultural i conèixer l'aportació específica derivada del Concili Vaticà II.

Orientat a professionals del món educatiu, sanitari, de l'educació social, de l'esport, de la comunicació, etc., amb el propòsit d'oferir un enriquiment acadèmic i una millora de la qualitat en l'exercici de la pròpia professió.

Les assignatures que s'impartiran en el màster són:

- Religions (20 ECTS): Judaisme postbíblic, pel Dr. Enric Cortès (presencial i virtual). Hinduisme, pel Dr. Ignasi Boada (presencial) i el Llic. Fabián Ezequiel López (virtual). Perspectives sobre l'islam plural, per la Dra. Dolors Bramon (presencial) i el Dr. Josep Bellver (virtual). Cristianisme/Teologia protestant dels segles XIX-XX, pel Dr. Josep Castanyé.
- Cultura (5 ECTS). Anàlisi sociopolítica de la societat actual, per la Dra. Dolors Oller (presencial).
- Diàleg (15 ECTS). Seminari: Diàleg: principis i exercici, pel Dr. Xavier Marín (presencial). Teologia de les religions, pel Dr. Jaume Flaquer (presencial) i la Llic. Roser Soler (virtual). Ecumenisme després del Vaticà II, pel Dr. Antoni Matabosch (presencial).
- Metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina (5 ECTS), pel Dr. Andreu Grau (virtual).
- Tesina (15 ECTS).

Matriculació. Del 5 al 30 de setembre, de 17 a 21 h, a l'ISCREB (c/ Diputació, 231, Barcelona). Informació: secretaria@iscreb.org / www.iscreb.org. Tel. 934 541 963.

Curs monogràfic: Les raons de l'opció pel Crist, pel Dr. Francesc Torralba. Dies 5, 6, 7 i 8 de setembre, de 18 a 21 h. Per a aquest curs ja es pot fer la inscripció.

EXERCICIS I RECESSOS

Casa de Espiritualidad «M. Antònia París» (c/ Major de Sarrà 169). Del 18 al 27 julio, dirigidos por el P. Luis Lasiera, SJ; del 1 al 10 agosto, por el P. Jaume Roig, SJ. T. 932 037 212.

Exercicis espirituals a la Casa Betània (c/ Bonavista 37 - Cornellà de Llobregat) dirigits pel P. Ramon Setó, CMF, del 21 al 27 d'agost. Informació: t. 933 751 102.

BREUS

Fundació «Cova de Sant Ignasi». Ha estat creada recentment per donar suport als projectes del «Centre Internacional d'Espiritualitat», disposar d'una borsa de beques per ajudar els qui vénen de països pobres a fer exercicis o cursos internacionals, col·laborar en la restauració dels edificis histò-

rics i fomentar activitats que facilitin el contacte entre l'entitat i els seus amics. Més informació: fundacio@covamanresa.cat.

IN MEMORIAM

P. Ignasi Salvat Ferrer, SJ. Morí a Barcelona el 24 de juny, als 80 anys d'edat, 60 de vida religiosa i 47 de sacerdot. A més de les seves responsabilitats a la Companyia de Jesús —fou provincial de Catalunya i president de la Conferència Europea de Provincials—, el Pare Salvat desenvolupà un ampli treball en diverses institucions diocesanes i al servei de l'acció cultural i pastoral de la diòcesi en institucions com la Facultat de Teologia de Catalunya, la Universitat Ramon Llull (URL) i els

Centres de Preparació al Matrimoni (CPM). Com a expert en dret canònic, fou membre del Tribunal Eclesiàstic de la nostra diòcesi i un generós i incansable col·laborador de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social.

Estimat P. Salvat, mai no tenies un *no* davant de les nostres peticions *diffícils*. Gràcies per tot el que ens has ensenyat i per tot el que ens has ajudat. Preguem, en l'esperança de retrobar-te un dia, amb la teva bondat i el teu somriure.

LLIBRES

Jesucrist 2.0, de Francesc Torralba.

Amb el subtítol *El cristianisme ara i aquí*, el professor Francesc Torralba ens ofereix un nou llibre personal, sincer i valent, en què s'interroga sobre el sentit del cristianisme ara i aquí com a opció de vida. Tracta qüestions com la fascinació occidental per l'espiritualitat d'Orient, l'infantilisme anacrònic de certes vivències religioses, l'ètica de Jesús, l'experiència de la bellesa i la necessitat del silenci. Un llibre que es pot situar en l'esperit de l'anomenat *atri dels gentils*. Editat per Pòrtic (324 pàg.). El títol, que pot sorprendre, al·ludeix al món tecnològic d'internet i les anomenades xarxes socials, i la vivència de la fe en el món digital.

La política, al servei del bien común.

Con este título CEU Ediciones y la Asociación Católica de Propagandistas han publicado un libro (660 pàgs.) que recoge los textos del XI Congreso Católicos y Vida Pública, celebrado en Madrid los días 20, 21 y 22 de noviembre de 2009. El libro lleva incorporado un CD con informaciones sobre dicho congreso. Ha redactado la presentación del libro el cardenal Paul J. Cordes, presidente del Pontificio Consejo *Cor Unum*.

PALABRA Y VIDA

Salvar el domingo

En el Parlamento Europeo hay una iniciativa en curso con el fin de proteger el domingo como un día de descanso semanal en la legislación de los Estados miembros y comunitaria de la Unión Europea. Se trata de una moción muy importante que considero hay que apoyar.

No cabe duda de que la pérdida del domingo como un día festivo y la ampliación de los horarios comerciales y de los días festivos en que podrían abrir los comercios comportaría el aumento de las personas que deberían dedicar aquellas horas y aquellos días al trabajo. Eso haría que disminuyera la dedicación de muchas personas a su familia, especialmente durante las fiestas. También es previsible que en aquellos matrimonios y familias alguno de cuyos miembros trabaje, no siempre coincidirían ni los horarios ni sobre todo los días festivos en que uno u otro deba trabajar. Ello dificultaría el que toda la familia pueda reunirse en algunos momentos del día, especialmente en los días festivos.

Esa incidencia negativa sobre la familia tiene mucha importancia y conviene valorarla debidamente a fin de evitar un proceso que pueda llevar a la total liberalización de los horarios comerciales. Porque el matrimonio y la familia son institu-

ciones capitales para el bien de las personas y de la propia sociedad. Es por ello que la Constitución española «garantiza la protección social, económica y jurídica de la familia».

La familia necesita de unas determinadas condiciones para formarse y, sobre todo, para establecerse en términos positivos. Una de esas condiciones es el tiempo. Los miembros de la familia precisan del tiempo suficiente para convivir y crecer en el amor y la ayuda mutua. Nuestra sociedad conoce muy bien cuál es la importancia que tiene el tiempo para construir la relación interpersonal que da sentido a la familia.

El Concilio Vaticano II nos recuerda que «el Creador del mundo estableció la sociedad conyugal como origen y fundamento de la sociedad humana. La familia es, pues, la célula primera y vital de la sociedad». La relación entre los miembros de la familia ha de ser de acogida cordial, de encuentro y de diálogo, de disponibilidad desinteresada, de servicio generoso y de solidaridad fecunda. Por eso la promoción de una auténtica relación, encuentro y comunión de los miembros de la familia deviene un aprendizaje fundamental e insubstituible de la vida social.

En una sociedad como la nuestra donde se da una creciente tendencia al individualismo y donde muchas personas, especialmente niños y adolescentes, sufren la soledad y la falta de una afectuosa acogida, es preciso potenciar el clima familiar, favoreciendo que los miembros de la familia se puedan encontrar diariamente y puedan celebrar juntos, con alegría y fraternidad, los domingos y los días festivos.

El domingo es para todos los ciudadanos un importante día de descanso, de alegría y de solidaridad. Para los cristianos, el domingo es también el día del Señor, el cual está en perfecta armonía con el día del hombre.

El beneficio económico y el progreso técnico, frío y no siempre supeditado a un progreso auténtico de la persona humana y del bien común, no nos ha de hacer perder el riquísimo valor del domingo, el cual tiene una larguísima tradición en nuestra cultura y cuyas múltiples manifestaciones han ido creando cultura y dando sentido y alegría a la vida de las personas y de las familias.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona